
Evalueringskultur

I Dagtilbud Brædstrup har vi det seneste år arbejdet målrettet med sprogstrategier som en del af vores pædagogiske udvikling. Hvert team afholder ugentlige teammøder, hvor den faglige praksis drøftes, og hver fjerde uge omdannes mødet til et feedbackmøde. Her deltager ledelsen samt sprogvejledere, som giver faglig feedback med udgangspunkt i de valgte sprogstrategier (se nedenfor).

Formålet med disse møder er at styrke de faglige refleksioner omkring den pædagogiske tilgang og relationen til udvalgte børn. Ledelsen oplever en stigende faglig selvbevidsthed i personalegruppen samt en øget refleksion over egen rolle i de pædagogiske relationer. Denne bevidsthed fører til en øget opmærksomhed på medarbejdernes tilgang i leg og børns interesser – noget som i høj grad styrker relationen mellem barn og voksen. Samtidig skaber denne udvikling nye perspektiver på læringsmiljøerne og bidrager til øget trivsel for både børn og voksne.

Vi arbejder med en evalueringskultur, der skal kvalificere og udvikle de pædagogiske relationer og understøtte den kvalitet, vi ønsker i vores dagtilbud. I den forbindelse har ledelsen udarbejdet et refleksionsskema, som udfyldes af alle teams. Skemaet danner grundlag for en fælles dialog om, hvorvidt den ønskede pædagogiske effekt er opnået – med særligt fokus på børns deltagelse i dialog og deres position i børnegruppen.

Der lægges vægt på alle børns muligheder for deltagelse i fællesskabet, og medarbejdernes roller i forhold til børnenes læring, udvikling og trivsel bliver tydeliggjort. Ledelsen og medarbejderne får herigennem mulighed for at tale sammen om kvaliteten i de daglige læringsmiljøer – med udgangspunkt i de valgte sprogstrategier og medarbejdernes praksisnære øvelser i disse.

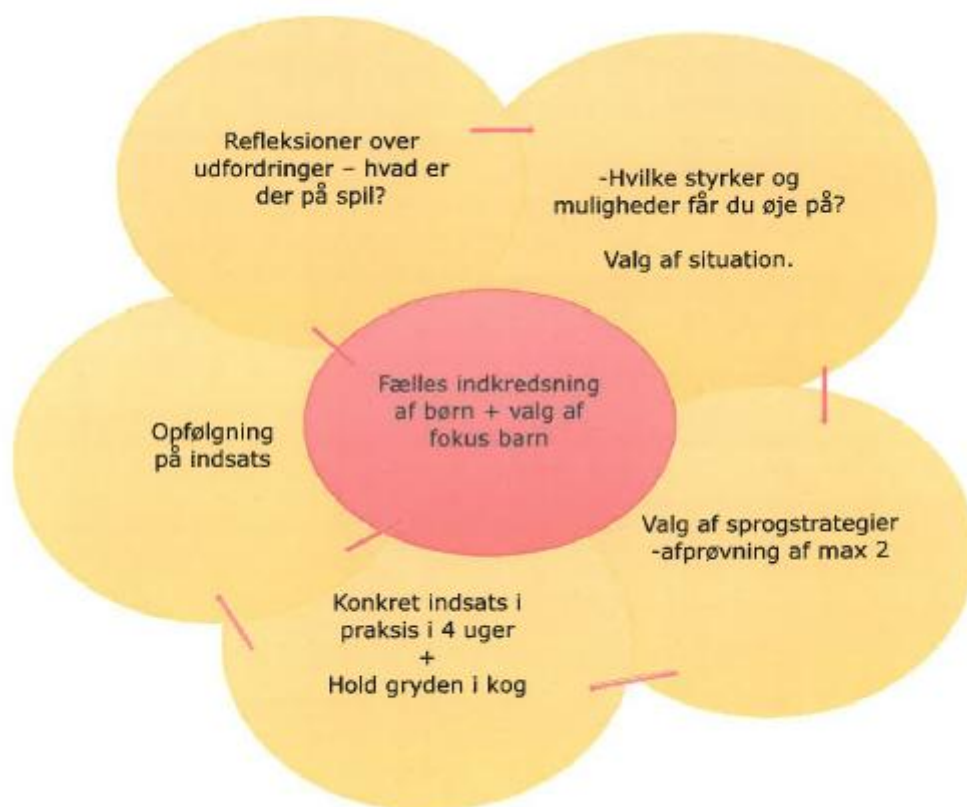
Vi anerkender, at alle daglige rutiner, lege og aktiviteter er vigtige læringsarenaer for børn, og derfor ser vi evaluering som en løbende proces, der skal medvirke til at udvikle og styrke børns udbytte af fællesskabet.

Aktionslæring i kommunikation og samspil:

1. Indkredsning af børn med noget på spil i kommunikation og samspil – valg af fokus barn.

Planlægning: Max 10 min. pr. pers. Hvis 3 personer – 7 min. Hvis 4 personer

2. Refleksioner over udfordringer– i miljøet, hos den voksne, hos barnet eller i relationen:
3. Hvilke styrker og muligheder får du øje på? Hos barnet? I miljøet? Hos dig?
4. Samtale om sprogstrategier i forhold til de valgte fokusbørn - afprøvning af max 2 stk.
5. *Aktionslæring i praksis – 4 uger – positiv feedback til hinanden, støtte + kort på teammøder.*

Opfølgning på indsats:

(Max 10 min. pr. pers. Hvis 3 personer – 7 min. pr. pers. Hvis 4 personer)

1. Hvilket barn har du arbejdet med i perioden? Hvorfor valgte du det barn?
2. Hvilke strategier har du arbejdet med? – og hvordan?
3. Hvordan har det været for dig at arbejde med strategierne? Har du lært noget undervejs?
4. Hvordan tror du, barnet har oplevet samværet med dig i perioden?

Sprogstrategierne

1. Se på barnet, når du taler med ham/hende.

Hvad er der på spil? Hvad hæmmer og hvad fremmer øjenkontakt?

2. Lyt til det barnet siger og gentag med interesse i stemmen

Undgå på den måde at stille en masse spørgsmål, spørgsmål indeholder krav og styring – og spørgsmål leder ikke nødvendigvis samtalen i den retning barnet er optaget af.

3. Tal langsomt og tydeligt

Når du sænker dit taletempo, sænkes tempoet i samtalen. Barnet kan høre alle dine ord og ordens endelser og samtidig bidrager det til at barnet får ro til at sænke sit tempo.

4. Giv tid i turtagningen – vent på barnet så det kan nå at tænke og svare

Nogle børn er langsommere om at tænke og formulere sig.

5. Ret ikke på barnet – bare gentag ordet eller ordene rigtigt

De fleste børn lærer at bruge sproget korrekt, ved at deltage i mange samtaler. De afprøver hypoteser, som blive af- eller bekræftet. Hvis man retter på barnet, mister det motivationen til at kommunikere.

6. Sæt ord på! Fortæl fx hvad I spiser, hvad I ser og hvad I gør eller tal om noget barnet også kender til- et fælles 3.

Iagttag barnets interesse ... eller opnå at fange den. Sæt ordene på. Obs på nærmeste udviklings zone. Sprogforståelse og abstraktionsniveau afgør samtalsniveau – sætningslængde samt valg af en "her og nu" eller en "der og da" samtale.

Vi tror på at systematikken hjælper os til at få et fælles sprog, samt forståelse for den kvalitet vi ønsker alle børn mødes med gennem hele dagen.

Evaluerings eksempler:

Et barn er ikke så god til øjenkontakten, hun leger, men har svært ved at fastholde opmærksomheden. Går tingene hurtigt, falder hun fra legen.

Pædagogen valgte sprogstrategierne:

- 1.: "se på barnet når du taler med ham/hende" – hvad er der på spil, hvad hæmmer og hvad fremmer øjenkontakten?
- 2.: "Lyt til det barn siger og gentag med interesse i stemmen" – undgå på den måde at stille en masse spørgsmål, spørgsmål indeholder krav og styring – og spørgsmål leder ikke nødvendigvis samtalen i den retning barnet er optaget af.

Ved evalueringen 4 uger efter, fandt pædagogen at pigen var mere deltagende i snakke blandt børnene, ved f.eks. spisning – og eller samlingen. Hun fortæller mere selv.

Et andet eksempel:

Pædagogen taler selv hurtigt – men er optaget af et barn som er langsomt talende og hvad hendes egen rolle er ind i deres relation, for at få flere samtaler med barnet.
Pædagogen vælger sprogstrategierne:

- 3.: Tal langsom og tydeligt – når du sænker dit taletempo, sænkes tempoet i samtalen. Barnet kan høre alle dine ord og ordens endelser og samtidigt bidrager det til at barnet får ro til at sænke sit tempo.
- 4.: Giv tid i turtagningen – vent på barnet så det kan nå at tænke og svare – nogle børn er langsommere om at tænke og formulere sig.

Ved evalueringen fik de samtaler som havde en længde og dermed indhold der gav barnet deltagelsesmuligheder ved samlingen og i de øvrige fællesskaber.